

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 15 juni 2009, heeft appellant beroep ingesteld tegen het ontslagbesluit van verweerster van 6 mei 2009. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 10 september 2009 is het beroep ter zitting van de commissie te Eindhoven behandeld. Appellant was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd. Verweerster was aanwezig in de persoon van ....., locatiedirecteur, en ....., personeelsfunctionaris, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Op 1 augustus 2001 kwam appellant in dienst bij verweerster. Op 14 februari 2008 kreeg appellant een officiële berisping. Tegen deze beslissing, waarin de beroepsmogelijkheid bij de commissie werd vermeld, heeft appellant geen beroep ingesteld.

Op 22 januari 2009 heeft appellant een gesprek gehad met de schoolleiding. In dit gesprek werd hem medegedeeld dat de schoolleiding geen vertrouwen meer had in een vruchtbare samenwerking en dat zij wilde komen tot een beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

Bij aangetekende brief van 3 februari 2009 werd appellant geschorst voor de duur van maximaal vier weken. Bovendien werd hij in kennis gesteld van een voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst en van een voornemen tot schorsing voor de duur van maximaal zes maanden omdat sprake was van een voornemen tot opzegging. In de brief wordt vermeld dat tegen het besluit tot schorsing voor de duur van vier weken beroep kon worden ingesteld bij de commissie van beroep, met vermelding van de beroepstermijn en het adres van de commissie.

Op 18 februari 2009 heeft appellant, bijgestaan door een kennis, zijn zienswijze op de voornemens mondeling kenbaar gemaakt.

Bij aangetekende brief van 19 februari 2009 berichtte verweerster appellant, voorzover hier van belang, als volgt:

“De ..... heeft in uw zienswijze echter geen aanleiding gevonden om af te zien van haar voornemens. Dat betekent dat de arbeidsovereenkomst op grond van artikel 8.a.5 sub a, subsidiair artikel 8.a.5 sub i van de CAO VO met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden wordt opgezegd tegen 1 juni 2009. Voorts heeft de ..... besloten u op grond van artikel 8.a.6 lid 2 sub d te schorsen voor de periode van maximaal zes maanden, nu er sprake is van een voornemen tot opzegging.”

In de brief wordt voorts vermeld wat de zienswijze was van appellant. Ook worden de redenen voor de opzegging uiteengezet, In de brief wordt niet vermeld de mogelijkheid van het instellen van beroep bij de commissie van beroep.

Appellant heeft deze brief ontvangen. Hij heeft tegen deze brief geen beroep ingesteld maar heeft zich, korte tijd daarna, gewend tot een advocaat en aan de advocaat de op de zaak betrekking hebbende stukken ter hand gesteld.

Op 6 mei 2009 heeft verweerster aan appellant een brief gezonden met de volgende passage:

*“In aansluiting op onze brief van 19 februari jl. met betrekking tot bovenstaand onderwerp bevestig ik bij dezen de beëindiging van uw dienstverband bij de..... waaronder het ..... ressorteert. De akte van ontslag zal u te zijner tijd worden toegezonden.
(.....)”*

Bij brief van 12 juni 2009 is vervolgens beroep ingesteld tegen, wat appellant noemt, het ontslagbesluit d.d. 6 mei 2009.

3. De standpunten van partijen

Appellant stelt zich op het standpunt dat de brief van 6 mei 2009 een ontslagbesluit inhoudt, in tegenstelling tot de brief van 19 februari 2009.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat de brief van 6 mei 2009 geen ontslagbesluit inhoudt. Het ontslag is naar haar mening verleend bij brief van 19 februari 2009. Het beroep moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard.

Voor het overige zal hierna, voor zover nodig, op deze standpunten worden ingegaan.

4. De beoordeling

Naar het oordeel van de commissie bevat de brief van 19 februari 2009 een voor appellant kenbaar ontslagbesluit. De hierboven geciteerde tekst laat geen andere uitleg toe. Daaraan doet de toevoeging van de zin: *“Voorts heeft de ..... besloten u op grond van artikel 8.a.6 lid sub d te schorsen voor de periode van zes maanden of sprake is van een voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst”* niet af. Weliswaar is deze zin slordig geredigeerd doordat hierin ten onrechte het woordje *“of”* wordt vermeld (volgens de letterlijke tekst van (thans) artikel 9.a.6 lid 2 sub d van de CAO VO zou dit moeten zijn: *“wanneer”*), maar de daardoor geschapen onduidelijkheid betreft met name het schorsingsbesluit en doet niet af aan de op zich duidelijke tekst betreffende de opzegging. Dat de brief van 19 februari 2009 een opzeggingsbrief is, moet eens te meer duidelijk worden geacht, omdat deze opzegging logisch voortvloeit uit de kort daarvoor gevoerde voornemenprocedure en de schriftelijke vastlegging daarvan.

Gelet op het voorgaande dient de brief van 19 februari 2009 te worden aangemerkt als de mededeling van het ontslagbesluit en niet de brief van 6 mei 2009. Het beroep van appellant dat, zoals de gemachtigde van appellant ter zitting heeft herhaald, uitsluitend is gericht tegen de mededeling vervat in de brief van 6 mei 2009 moet daarom als niet-ontvankelijk worden aangemerkt.

Voor zover al het beroep desondanks kan worden beschouwd als mede te zijn gericht tegen het ontslagbesluit zoals dat bij brief van 19 februari 2009 aan appellant is medegedeeld, overweegt de commissie nog het volgende.

Ingevolge artikel 52a van de Wet op het Voortgezet Onderwijs dient de commissie niet-ontvankelijkheidsverklaring op grond van overschrijding van de termijn van zes weken achterwege te laten als sprake is van overschrijding van deze termijn tengevolge van omstandigheden die de betrokkene niet kunnen worden verweten. Daarnaast geldt op grond van artikel 244, tweede lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, de regel dat indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de commissie niet-ontvankelijk verklaring op die grond achterwege laat, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

De commissie is van oordeel dat appellant zich niet op deze bepalingen kan beroepen. Als al aan appellant tengevolge van de door appellant aangevoerde onduidelijkheid in de hiervoor geciteerde tekst van de brief van 19 februari 2009 en/of ten gevolge van het ontbreken van de mededeling dat beroep bij de commissie kan worden ingesteld, niet kan worden verweten dat hij binnen 6 weken na 19 februari 2009 geen beroep heeft ingesteld, dan had in ieder geval de advocaat van appellant beroep moeten instellen zo spoedig als dit redelijkerwijs mogelijk was nadat hij had kennisgenomen van de zaak en met name van de brief van 19 februari 2009 en/of de brief van 6 mei 2009. Dat is niet gebeurd. Ook deze termijn, die in het algemeen op twee weken wordt gesteld, is - ruimschoots-overschreden.

Op bovenstaande gronden zal het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie voornoemd:

Verklaart het beroep van appellant niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 10 september 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.